
PRÆFATIO.

IN priori opusculo, biennio abhinc edito, *Pharmacologiam* vulgo *Materia Medicam* dictam, seu qualitates, virtutes et usum medicamentorum simplicium pertractavi; in hocce volumine *Pharmacopœiam*, seu Præparata Chémico-Pharmaceutica, et Medicamenta composita delineare studui.

Nolui crambem centies coctam denuo recoquere, seu compilationem formularum ex variis libris aut dispensatoriis corrasam publico offerre, sed ea potius recensere medicamenta quæ a medicis in praxi felicissimis, ac in nosocomiis, præcipue Londinensibus, evidenti cum successu

vij PRÆFATIO.

frequenter applicata vidi, aut in praxi propria efficacissima inveni.

Pars prima Præparata Chémico-Pharmaceutica et methodum eadem præparandi, principiis chemiæ nuper stabilitis et inventis recentissimis chemicorum, qui hanc scientiam locupletarunt, superstructam continet; pars altera Medicamenta ex præparatis aut simplicibus composita, morbis præcipue internis curandis dicata, designat, adjunctis ubique usu et dosibus.

Pars tertiã demum, quæ intra paucos menses sequetur, *Pharmacopœiam Chirurgicam*, seu medicamenta præparata et composita, morbis præcipue externis curandis inservientia, continebit.

Libellum hunc, ut priorem, pro medicis probe educatis latino sermone exaravi. Pro medicastris ignaris, artem divinam malo titulo exercentibus, non scribo. Nihil præterea, mea quidem opinione, empiricismo rudi et audaci (nostrates *Charlatanerie* vocant) propagando magis favet et animos addit quam formulæ medicamentorum lingua quacunque vulgari exaratae. Ignari enim empirici, et medicastris sibi facillime persuadent tenentes formulam artem medendi tenere.

Nomenclaturam omnino philosophicam a chemicis Gallicis paucis abhinc annis elaboratam pro præparatis chemicis, et illam LINNÆI pro vegetabilibus adoptavi; nul-

Iusque dubito quin medici eruditi, me de arte nostra bene meruisse judicabunt, quod utramque hanc linguam præcisam in formulas medicas introduxerim.

Nomen *Balsami* vagum, medicamentis resinosis acidum Benzoïcum continentibus restrinxi. Pro resinis liquidis variis nomen generale *Terebinthinæ* usurpavi, addendo nomen plantæ aut arboris unde desumitur resina; ita loco nominis Balsami Copaivæ, Balsami Canadensis etc. nomen *Terebinthinæ* Copaiferæ officinalis, *Terebinthinæ* Pinus-Balsameæ etc. adhibui. Ad evitandam confusionem aut errorem inter *ammoniacam* et *gummi-ammoniacum* dictum, hoc ultimum

nomine : Gummi-resinā *ammon*
designavi, donec planta ex quā
colligitur, innotescat.

Opium in quibusdam Europæ
provinciis adeo malæ notæ est, ut
ab ægris vel nomen ejus horreatur;
ideo nomen Tincturæ Sedativæ
adoptavi.

PHARMACOPŒIA Medici Practici
UNIVERSALIS a Pharmacopœis aut
dispensatoriis variis hactenus editis
differre debet. Hæc ut plurimum non
nisi compilationem variarum formu-
larum a medicis in peculiari Europæ
provincia aut regione usitatarum
et approbatarum continent; simul-
que non raro multa alia, quæ
pharmacopola lucri gratia in offi-
cina sua venalia in promptu habet,

et quæ a vetulis vel medicastris, aut medicis demum quibusdam qui farraginem inertem aut incongruam sæpe efficacibus medicamentis simplicibus aut compositis rite paratis anteferunt, expetuntur.

Pharmacopœia vero nostra non huic illive regioni, huic illive provinciæ, vel nationi, aut sectæ medicorum particulari, sed medicis omnium regionum eruditis convenire debet. Multa præterea, quæ alioquin ex tempore, aut uti aiunt magistraliter, præscribuntur, ut *haustus, mixturæ, infusa, decocta, electuaria, enemata* e'c., et quæ e Pharmacopœis aliis in genere exulant quia incorrupta diu conservari nequeunt, hic merito locum habent.

Utilitas vero formularum Pharmacopœiæ Medici Practici in eo præcipue posita mihi esse videtur, quod memoriam levando, judicium Medici ad lectum ægri de statu et natura morbi meditantis, magis tranquilum et liberum reddat. Medici qui artem liberaliter exercent mecum facile sentient, quam utile sit præcavere, ne memoria fallat aut impetuose sese obstrudat, ubi ingenium et judicium sola libere agere deberent. Taceo lucrum temporis immane, medicis magna praxi obrutis, aut iis qui nosocomiiis præsent et quibus centenis ægris quotidie medicamenta præscribere incumbit, nostra Pharmacopœia oblatum, qua desideratum remedium titulo aut

nomine unico facile et celeriter præscribitur.

Interim medicus probus in Metro-
poli aut urbe magna artem exercens,
et sibi ipsi et saluti ægrorum suorum
beneconsulet, si in pluribus urbis par-
tibus pharmacopolam chemiæ gna-
rum et probitate eminentem seligat
cui confidere possit; alioquin optima
quæ præscribit sæpe corrupta, aut ex
ignorantia, negligentia vel avaritia
male parata venduntur, unde ægri
vita et medici fama non raro summe
periclitantur.

Effectus medicamentorum in corpus
humanum clare videmus; quomodo
producantur, nullo modo constat.
Effectus igitur notare convenit; hos
a vi naturæ reagente præcipue pen-

dere ex sequentibus satis patebit.

Medicamentum in corpore mortuo nullos parit effectus, idem corpori præter naturam sensibili aut irritabili applicatum magnos, in corpore torpido et phlegmatico parvos vel nullos forsitan producet. Et idem non solum de corpore in genere, sed de corporis partibus variis valet. Catharticum quod hodie bis terve alvum movet, post octiduum administratum fortasse decies eandem ciebit; et stimulus parti externæ applicatus nunc nullam nunc magnam excitationem causat. Idem etiam medicamentum quod ægro sub forma solida non convenit, sub forma fluida felicem sæpe eventum præstat; et vice versa, qui medi-

camentum sub forma mixturæ aut decocti nauseat, sub forma boli, electuarii, aut pilularum idem sæpe facile retinet.

Quoties non videmus Hæmatoxy- lum, Simarubam, Opium etc. in dysenteria chronica fallere, dum Salicaria intra paucos dies salutem reddit. Cinchona ipsa non omnes dialeipyras fugat; Hydrargyrum Syphilitidem sub tropicis potius exasperat quam lenit, et sudorifica sub cælo frigido eidem morbo debellando non sufficiunt.

Medicamenta omnia nonnisi in systema nervosum aut nonnisi in ventriculum agere, et ex hoc corpus reliquum afficere, ut quidam Neoterici somniarunt, falsum plane et

absurdum est, et quotidiana experientia facile refutatur. Quædam præcipue aut quidem amice in nervos sensiles agere videntur, alia directe in massam sanguinis, alia in systema musculosum et arteriosum evidenter agunt. Medicamenta in genere eodem fere modo ac causæ morbificæ in corpus humanum agere videntur. Quædam in ventriculum receptæ ibidem suos effectus edunt, alia ventriculum vix afficiunt sed intestina multum lacesunt; alia demum primas vias nullo modo afficiunt, sed ex iis aut ex pulmonibus aut ex universa superficie corporis absorpta effectus suos, in systemate corporis irritabili aut in systemate nervoso sensibili, vel in

massa sanguinis, vel demum in pluribus horum aut in omnibus simul producant. Quædam mechanice, alia chemice in ventriculum agunt. Plurima modo nobis omnino incognito in principia sua resoluta corpus potenter afficiunt. Hæc actio nunquam constans est, sed a vi vitæ reagentis (ἐνορμῶν) magis minusve semper pendet et a temperamento, ætate, sexu, regione, tempestate anni, statu morbi, consuetudine denique aut irritabilitate ægri ita modificatur, ut idem medicamentum in diversis hominibus, ve etiam in eodem homine diversis temporibus, diversos omnino effectus producat.

Ex his probe consideratis evidenter patet, eos æque decipi qui quinque

aut sex medicamentis suppellectilem medicam absolvi posse, ac ii qui scientiam medicam in sola cognitione et possessione formularum consistere credunt, et artem totam in formularum applicatione vaga ponunt. Sic sane multi ignari vel semidocti, ægros suos et non raro semet ipsos miserrime decipiunt, et inde irati sæpe non solum contra scriptores medicos optimos sed et contra artem totam vocem tollunt.

Ars medendi, ut supra monui, non in applicatione vaga remediorum aut præscriptione formularum consistit, sed in exhibitione medicamentorum efficacium naturæ et statui morbi, et temperamento ægri probe convenientium. Idem

morbus a variis causis sæpissime oritur. Irritabilitas et sensibilitas ægri pro ætate, sexu, regione etc. multum variant; hinc mirum non est quod empirici rudes aut semidocti, qui de his differentiis non cogitant, adeo frequenter aut de inefficacia aut de infausto medicamentorum successu querantur.

Idem fere de medicis Hippocraticæ, ut vocant, aut expectantis medicinæ fautoribus valet. Hi otiosi morborum spectatores, vel usui medicamentorum inertium insistentes, meo iudicio potius ægrorum vexatores quam Medici nuncupari merentur. Illi sane medicinam Hippocraticam continuo jactando eandem vel ipsi nescire videntur, vel ægris ignaristantum impo-

nere student. Morbi HIPPOCRATI noti et ab eo descripti pauci omnino sunt, si numero morborum hodierno comparantur. Ille nec variolas, nec morbillos, nec scarlatinam, nec numerum ingentem morborum nervosorum hodie adeo frequentium, nec scorbutum, nec luem foedam, nec cachexiam strumosam aut rhachiticam novit, aliorumve morborum turbam, quam luxus effrænatus et educatio mollior induxerunt. Febres ab HIPPOCRATE descriptæ typum inflammatorium plerumque observabant, febres autem hodiernæ in magnis Europæ urbibus raro naturam fortiter reagentem ostendunt. Nemo præterea credat, HIPPOCRATEM medicinam solummodo expectantem

coluisse aut frivola tantum auxilia adhibuisse, ut fautores hujus doctrinæ innuere volunt. Venæsectio, emetica, purgantia drastica, balnea, frictiones, unctiones et exercitia corporis varia, non inertia sed heroïca sane artis auxilia sunt; et si alia non adhibuit, ignarus potius quam timidus censendus est. Thesaurus medicamentorum efficacium et heroïcorum quem hodie possidemus, HIPPOCRATI incognitus fuit, et in morbis quibus Græci, natura et exercitatione robusti, obnoxii fuerunt, inutilis pro parte fuisset. Interim audacter assero, nos febres ipsas aliosque morbos plurimos hodie feliciter et citissime curare, quos HIPPOCRATES suo

tempore, aut ex natura eorum minus cognita aut ex defectu supellectilis medicæ, curare non potuisset.

In formulis sequentibus, præter utilia in genere nota, medicamenta composita efficacissima ac heroïca extra Angliam vix aut ne vix cognita, aliaque plura hactenus secreto habita inserui. Huc præcipue spectant non solum ea a viris optimis et sagacissimis, quibus hoc opusculum inscripsi, sed etiam multa a Doctore WARD, DOVER, JAMES, HUGH SMITH, GEORGE FORDYCE, maximo cum successu in praxi adhibita; hisce denique plura efficacia à STAHLIO, FRID. HOFFMANNO, STOLL aliisque Germaniæ Medicis celebribus inventa remedia adjunxi.

Elegans formularum simplicitas, selectus medicamentorum vere efficacium, præparandi Methodus optima, et compositio nullis nisi principiis chemicis et observationibus practicis innixa, rejectis omnibus inertibus, male digestis aut ambiguae virtutis præparatis aut compositis, in exaranda hac Pharmacopœia mihi præprimis curæ fuerunt. Quousque scopum hunc attigerim, Medicis Philosophis, præcipue empiricis rationalibus, dijudicandum relinquo: Plebis medicæ iudicium non curo.

Dabam Parisiis, 16 Februarii 1803,
(Æræ astron. CALY YUG 4904).